

ת"ד 4622/04/14 - מדינת ישראל נגד חן חיים זני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4622-04-14 מדינת ישראל נ' זני
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל ע"י עו"ד פינצי

נגד

הנאשם: חן חיים זני
ע"י ב"כ עו"ד אברמוביץ

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בחוסר זהירות** תוך כך **שסטה שמאלה** לכיוון תחנת דלק אליה התכוון לפנות, חסם דרכו של רוכב אופנוע וגרם לתאונת דרכים אשר גרמה **לחבלה של ממש** בדמות חבלת ראש עם שברים בגולגולת ודימום תת עכבישי, כאשר הנפגע הורדם והונשם והוצרך לאשפוז ושיקום ארוכים (כ - 5 חודשים), כמו כן, גרם לנזק לכלי הרכב המעורבים בתאונה.

הנאשם כפר באחריותו לגרימת תאונת הדרכים והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

ביום 13.6.17 נשמעו ההוכחות:

בפרשת התביעה העידו:

ע"ת 1 - רס"ר בוריס וולפסון - הגיש הודעת הנאשם - **ת/1**.

ע/ת 2 - מבורך סבן - מנהל תחנת הדלק במועד קרות התאונה - דרכו הוגשו סרטון שהורד ממצלמות בתחנה ודוח העתק הסרטון - **ת/2 ו- ת/2א**.

ע/ת 3 - רס"ר בוריס דן - בוחן תנועה שהגיש את המסמכים:

דוח פעולה - **ת/4**.

עמוד 1

תרשים + (נספח) - ת/5.

דוח בוחן תנועה - ת/6.

צילום וידאו של הזירה - ת/7.

דוח העתקה - ת/7א'

דוח ביצוע צילום וידאו - ת/7ב'.

ת/8 - דוח פעולה של הסייר **רוני מריח** הוגש בהסכמה וללא עדותו.

ע"ת4 - **גאורגי אברמוב** - רוכב האופנוע אשר נחבל חבלות של ממש בעקבות התאונה הוגש באמצעות תיעוד רפואי ת/9.

בהמשך ולאחר פרשת ההגנה הגישה התביעה חוות דעת מזימה ואף העידה עד הזמה מטעמה - **רפ"ק צביקה מוזס-10/ת**

בפרשת ההגנה העידו:

הנאשם וכן העיד מומחה לתחום וידאו וסאונד - כולל פענוח תמונות וידאו, מר דורין בנדינגר.

המומחה הגיש חוות דעת - **נ/1**. (על חוות דעת זו הוגשה חוות הדעת המזימה -ת/10).

המאשימה סיכמה את ראיותיה בפניי וביקשה להרשיע על פיהן שכן, המדובר בתאונה שארעה בנתיב הנסיעה של המעורב, הנחבל, כאשר הנאשם הוא זה אשר פנה שמאלה.

המאשימה הפנתה לסתירות בעדויות הנאשם וביקשה לקבוע כי חוות דעת המומחה אינה נכונה לענייננו וכי המומחה אינו מומחה לתאונת דרכים, ועל כן לא ניתח נכונה את הפרמטרים.

עוד הפנתה לחוות דעתו המזימה של רפ"ק מוזס, שקובע שהתאונה קרתה בעטייה של התנהגות הנאשם ובמהירות של הרוכב אין די כדי לתרום לאותה תאונה (נהג 59 קמ"ש במקום 50).

ההגנה בסיכומיה מבקשת לזכות את הנאשם, תוך שסוקרת את ראיות התביעה, מצביעה על סתירות, רשלנות ומחדלים

שלדעתה היו בעבודת המשטרה בסמוך לקרות האירוע.

עוד מציינת ההגנה את השיהוי הרב שחלף בין מועד הגשת כתב האישום ועד למועד מתן הכרעת הדין ואף בעניין זה מצביעה על טיעון נוסף שיש בו כדי לזכות את הנאשם מכוחה של טענת הגנה מן הצדק

לבסוף, מבקשת לקבל את עדות המומחה שהובא על ידה על כל רכיביה לעניין מהירותו הגבוהה של המעורב אשר נהג עובר להתנגשות ברכב הנאשם וכן לעניין המחדלים.

דין והכרעה:

מבוא

בתחילת הדברים וכרקע לטענת ה"שיהוי" אותה מעלה ההגנה כבר בראשית סיכומיה, אציין כי מועד האירוע בו אירעה התאונה היה ביום 17.9.13. כתב האישום הוגש ביום 7.4.14 בפני מותב אחר כאשר מאוקטובר 2014 ההגנה היא זו אשר ביקשה דחיות חוזרות ונשנות לביצוע הקראה בתיק בנימוקים שונים של צילום התיק, הכנת הגנת הנאשם ופגישה עם רשות התביעה בניסיון להגיע להסדר, בסופו של דבר, **נתנה זו את תשובתה לכתב האישום וכפירתה רק ביום 22.2.16**, כשביום זה נקבע מועד ההוכחות.

ב- 23.5.16 הועבר התיק לשמיעת הוכחות בפני מותב זה (למהלך אוגוסט 2016), ושוב נתבקשה דחייה מאת ההגנה, אף על פי שהמועד נקבע כ- 3 חודשים קודם בקשתה לדחייה. משכך, נקבע התיק לתזכורת צדדים, כשבמועד זה הודיעה ההגנה על פגישה נוספת שנקבעה עם המאשימה ושוריין מועד הוכחות.

ב- **13.6.17 החלו להישמע ראיות התביעה**, דהיינו כ - 4 שנים לאחר מועד האירוע.

הנקודות אשר אינן במחלוקת

הצדדים אינם חלוקים ביניהם לעניין העובדות הבאות:

ביום 17.9.13 בסמוך לשעה 18:00 הנאשם נהג ברכבו מסוג ג'יפ קיה בעיר תל אביב ברח' אליפלט מכיוון צפון לדרום והגיע מול הכניסה לתחנת הדלק דור אלון.

מול כיוון נסיעת הנאשם באותו הרח' ומכיוון דרום לצפון, נהג המעורב - מר גאורגי אברמוב (להלן: "המעורב") על קטנוע.

הנאשם התכוון להיכנס לתחנת הדלק "דור אלון" (להלן: "התחנה"), אשר נמצאת בסמוך ועל כן החל בפנייה שמאלה, חסם את דרכו של המעורב ושני כלי הרכב התנגשו.

בנוסף, אין מחלוקת לגבי תוצאות התאונה, דהיינו העובדה שלמעורב נגרמה חבלת ראש עם שברים בגולגולת ודמם תת עכבישי כאשר בגין כך הורדם ואושפז בבית חולים ובהמשך לאחר תקופה ממושכת עבר תהליך שיקום ארוך בבית לוינשטיין (עד לתאריך 16.1.14).

ההגנה חולקת על אחריותו של הנאשם ומפנה לכשלים בחקירת התיק אשר מהם לדעתה יש חסר ממנו צריך הנאשם להינות מן הספק.

לדעתה זו צירפה חוות דעת מומחה אשר ציין שלא נלקחה מצלמה רלוונטית שהייתה מקובעת בתחנת הדלק וצילמה את כיוון נסיעת המעורב ובעיקר טוען שרוכב האופנוע נהג במהירות גבוהה של כ - 72 קמ"ש.

מכל אלו מבקשת ההגנה לקבוע שנהג האופנוע אחראי לקרות התאונה.

אינני יכולה לקבל גרסת ההגנה ואני דוחה אותה מכל וכל ובכל הכבוד, אינני רואה כיצד ניתן לזכות נהג אשר נכנס לתוך נתיב נסיעתו של אחר כאשר על פניו ניתן לראות מן הראיות שהוגשו ונשמעו, ששדה הראיה שלו היה פתוח, קודם לכן היה בעצירה ולו היה בוחן בחינה שנייה את הכביש היה מונע את האירוע.

ראיות התביעה:

מטעם התביעה העידו 4 עדים, ולבסוף אף עד הזמה.

ע"ת מס' 4 - המעורב הנפגע בתאונה - רוכב הקטנוע, **מר גאורגי אברמוב**, מעיד שנסע מכיוון דרום לצפון עבר את הרמזור ובהמשך הכביש קיימת תחנת דלק לימינו ו"רכב קאיה פנה ונכנסתי בו" (עמ' 25 ש' 24), מציין שנסע בנתיב הימני. כאשר התאונה התרחשה בנתיב שלו.

מרחיב לגבי הפגיעה בתאונה והשפעתה גם היום, אומר שלא יכול לשבת הרבה וזקוק לכדורים נגד כאבים, דבר שהוביל לנטילת רישיון הנהיגה שלו על ידי משרד הרישוי, התוצאה המעשית היא שאינו יכול לעבוד ומתקשה בפרנסתו עד היום (עמ' 26 ש' 10 - 27).

תיעוד רפואי בעניינו הוגש בהסכמה - **ת/9**.

בחקירתו הנגדית מעריך שנהג במהירות של 45 - 42 קמ"ש, מעיד שלא היו כלי רכב שנסעו לפניו. מסכים שיתכן שהאיץ ברמזור על מנת להספיק לעבור את הצומת בחסות האור הירוק.

כשנשאל אם ראה שהיו כלי רכב בנתיב הנגדי - ממולו ולשמאלו- אמר שכן, אולם לא היה צריך לעצור (עמ' 28), זאת

מכיוון שנסע על נתיב הנסיעה שלו ולו הזכות לנסיעה באופן רצוף וישר. בנוסף, מציין שהקסדה הייתה קשורה לראשו (עמ' 29 ש' 18 - 19).

מסכים שניסה לבלום בלימת חירום כשהבחין בנאשם (עמ' 29 ש' 27 - 30). מעריך שהמרחק מהרמזור עד רכב הנאשם היה כ- 16 מטרים (עמ' 30 ש' 1).

דוח פעולה **ת/8** שנרשם ע"י השוטר **רוני מריח**- סייר תנועה, הוגש בהסכמה וממנו עולה שהגיע למקום התאונה בשעה 18:19, ולאחר שמד"א הודיע על דבר התאונה למשטרה בשעה 18:16, בהגיעו, ראה במקום רכב ג'יפ מסוג קיה וקטנוע שוכב בצמוד אליו, כאשר כל חלקי הקטנוע מפוזרים.

במרחק של כ- 10 עד 15 מטרים שכב המעורב שטופל ע"י חובשים ורופאים ו"**לידו קסדה**", לאחר **שסימן את מקומה הזיז אותה** למקום אחר על מנת לתת לאנשי הרפואה להמשיך ולטפל בפצוע ללא הפרעה.

סיים את הטיפול באירוע בשעה 19:20.

כבר כאן אציין, כי בת/5 לא מצוין מיקום הקסדה אף על פי שעניין זה צויין במפורש בת/8.

{נקודה זו מודגשת על ידי לאור הערת ההגנה בדבר היות הקסדה לא קשורה על ראשו של המעורב ועל כן ניתקה מעל ראשו ואתייחס לכך בהמשך בגרסת ההגנה}.

בדוח זה אף נרשם, שהתאונה קרתה חזית לחזית ולאחר שרכב הג'יפ של הנאשם פנה שמאלה לתוך נתיב הנסיעה של המעורב.

עוד צוין בת/8 כי אלמוני התקשר למד"א כאשר נרשם מספר הטלפון שלו וכן נרשמה גרסת הנאשם, שהמעורב "**הגיע במהירות ונכנס בו**".

בוחן התנועה - ע"ת 3 רס"ר בירס דן, קיבל את הדיווח לתאונה בשעה 18:22 ובשעה 18:30 הגיע למקום ביחד עם השוטרים אשכנזי, אברג'ל וולפסון, כאשר במקום נגבו עדויות מהנאשם ונוסעת שהייתה עמו ובהמשך נסעו לבית החולים שם אושפז המעורב (ת/4).

במקום שורטטה סקיצה ובהמשך נרשם על פיה שרטוט ודוח בוחן (ת/3 + ת/5 + ת/6).

העד העיד, כי זירת האירוע נותרה כפי שהיא עם כל החפצים שהתפזרו וכלי הרכב שלא הוזזו ממקומם וכי הוא פירט וסימן את כולם עד הפרט האחרון כולל מרחקים וכיוונים (ת/5).

עמוד 5

מדוח הבוחן **ת/6** - עולה בבירור כי במקום נמצא כתם דם, כלי הרכב היו במצב של נזק קשה בעיקר קטנוע המעורב, זאת בלא שנמצאו סימני בלימה או חיכוך, עוד עולה כי שדה הראייה לפנים, לשני כלי הרכב, היה פתוח עד מרחק של 50 מטר ללא הגבלה.

במסקנותיו קובע הבוחן, כי הנאשם אשר נסע ברכב מסוג ג'יפ, חסם את דרכו של רוכב הקטנוע, גרם להתנגשות חזית הקטנוע לחזית הרכב כשרוכב הקטנוע הועף מעל הרכב, נפל על הכביש ונחבל באורח קשה.

עוד קבע עד התביעה בירס, כי התאונה הינה נמנעת.

עד זה אף העיד שהוא והשוטר אשכנזי פנו למנהל תחנת הדלק ונטלו סרטונים ממצלמות שהיו במקום ותעדו את הרגעים עובר לתאונה ואת התאונה (**ת/2 + ת/7**).

בחקירתו הנגדית ענה, שאינו יודע אם היו מצלמות נוספות והוא נטל את הסרטונים שתעדו את התאונה (עמ' 19 ש' 7 - 9).

לשאלת ההגנה אומר ש"אין רלוונטיות לרמזורים" מכיון שלא מדובר בתאונה שאירעה בצומת מרומזר אלא בהמשכו של הכביש.

כך גם לעניין מהירות נהיגתו של רוכב מעיד, שמכיוון שהגיע לזירה מיד ובסמוך לאירוע ומצא ממצאים כפי שצויינו בסקיצה, ומהם עולה כי כל החפצים וכלי הרכב היו בסמוך למקום האימפקט ולא עשרות מטרים מרוחקים ממנו, הרי שמכך למד על מהירות נסיעתו של המעורב, שלא הייתה גבוהה (עמ' 20 ש' 10 - 28).

לטעמו, ברגע ההתנגשות מהירות הקטנוע הייתה פחות מ- 50 קמ"ש. (עמ' 21 ש' 1 - 2).

כשהסגור מבקש לדעת אם במהירות של 40 קמ"ש הייתה התאונה נמנעת, עונה העד שחישובים מעין אלה אינן רלוונטיים לתאונות מסוג זה, שבו די היה במבט של נהג הרכב על מנת למנוע את התאונה (עמ' 21 ש' 22 - 27).

העד מדגיש ועומד על כך שעל פי מומחיותו, הנזקים שנגרמו, העוצמה ומיקום כלי הרכב, מעידים שמהירות רוכב הקטנוע לא הייתה גבוהה (עמ' 22 ש' 14 - 17).

לשאלה חוזרת של התביעה מציין שיתכן שבלימה של רכב הנאשם במהירות נמוכה לא תותיר סימן בלימה. (עמ' 22 ש' 3 - 9).

ע"ת 2 - מר מבורך סבן - מנהל תחנת הדלק "דור אלון" במועד התרחשות התאונה, כאשר מזה כ- 3 שנים אינו שם

ואינו מנהל את התחנה. מעיד שהיה במקום שמע "רעש של בום" ורק אז ראה את התאונה (עמ' 13 ש' 19 - 21), מסכים עם הסנגור כי מדובר ב"חריקה של בלימה" (עמ' 16 ש' 3 - 4).

מציין שהסרטונים שהוגשו (ת/2 + ת/7) הם אלו שהיו במצלמות בתחנה שלו, שהוא זה אשר אחראי עליהן, ושהוא לא ערך את הסרטים, אלא לבקשת בוחני המשטרה הוציא אותם ומסר לשוטרים (עמ' 13 ש' 24 - 30), כמו כן הדגיש שרק הוא, "מתעסק" במצלמה ורק באמצעות הסיסמא שלו. (עמ' 14 ש' 7 - 10).

בחקירתו הנגדית- מציין שביום האירוע, הייתה לתחנה כניסה אחת מרח' אלימלך ויציאה מרח' סלמה (עמ' 15 ש' 20-21).

לגבי תמונת תחנת הדלק שהוצגה לו מעיר, **שהתחנה עברה שיפוץ ולא כך נראתה ביום האירוע**. כמו כן, מציין שבתחנה היו **מעל 20 מצלמות** והשוטר הוא זה אשר בחר את המצלמות הרלוונטיות. לא יודע לזהות בתמונה לאחר השיפוץ האם המצלמות נותרו כפי שהיו.

בנוסף מעיד, כי לו חשב שיש מצלמה נוספת שהינה רלוונטית היה ממליץ לשוטר אף עליה (עמ' 17 ש' 11 - 16).

ת/1- הודעת הנאשם, הוגשה על ידי עד תביעה 1- **בוריס וולפסון** ואתייחס אליה בפרשת ההגנה.

ראיות ההגנה:

מטעם ההגנה העידו **הנאשם** ומומחה לפיתוח סרטי וידאו- מר **דורון בונדינגר**.

גרסת הנאשם

הנאשם מסר גרסה אשר העובדות בכלליותן אינן במחלוקת.

הנאשם טוען כי מהירותו של המעורב היא זו אשר גרמה לתאונת הדרכים ונקודות נוספות שהעלה בעדותו בבית המשפט, אולם מצאתי כי דווקא בשינויים, בסתירות ובעובדות חדשות שמסר בבית המשפט, יש כדי לפגוע באמינותו ואפרט:

התנהגות הנאשם עובר לתאונה:

בבית המשפט- הנאשם העיד בחקירתו הראשית, שהיה בדרכו הביתה וביקש להיכנס לתחנת הדלק שנמצאת בקרבת ביתו, כאשר לפני שפנה שמאלה **עמד בטור** של שיירת מכוניות אשר נעצרה כיוון שברמזור בכיוון ישר היה אור אדום, כאשר השיירה המשיכה בתנועה קדימה, "אז יצאתי ופניתי שמאלה לתחנת הדלק, נסעתי במהירות ממש איטית,

לא ראיתי את האופנוע שנסע מולי, כשזיהיתי אותו זה היה ממש בפגיעה" (עמ' 32 ש' 7 - 9).

בת/1 - בהודעתו במשטרה- אומר דברים אחרים בעניין עמידה זו עוד קודם שפנה שמאלה, תחילה: "**התחלף הרמזור לירוק ואני מעמידה התחלתי לפנות שמאלה להיכנס לתדלק..**" (עמ' 1 ש' 14-15).

אולם בהמשך חקירתו כשנשאל: "**יכול להיות שביצעת את הפנייה לא מעמידה מלאה?**"

עונה: "**לא זוכר בדיוק**" (עמ' 2 ש' 52-53).

ולבסוף לשאלת החוקר: "**מה היה האור ברמזור לכיוון דרום כאשר התחלת לפנות שמאלה?**"

עונה: "**ירוק. לא זוכר אם ראיתי אותו מתחלף**". (עמ' 2 ש' 63-65).

קסדת רוכב הקטנוע:

עוד מציין בעדותו בבית המשפט, שראה את רוכב הקטנוע עף מעליו ואת הקסדה עפה לו מהראש. (עמ' 31 ש' 9 - 10) וכן ראה שהוא ניסה לבלום, ראה אותו "**במצב שהוא ממש בולם. ראיתי אותו כמה מטרים לפני**" (עמ' 31 ש' 10 - 11).

גם בנקודה זו שונה עדותו מזו שמסר בהודעתו **ת/1**- שם מעיד: "**עמדתי באלכסון, אז הוא עף ועבר את הרכב שלי ונפל על הכביש. ישר יצאתי מהרכב וראיתי שהוא נפגע בראש והקסדה לא הייתה עליו. אולי עפה לו, אולי לא הייתה סגורה**". (עמ' 2 ש' 25-29).

מכאן ברור, שהנאשם לא ראה את שהעיד בבית המשפט, אלא רק יודע שכשיצא אל המעורב וזאת לאחר שהחל להיות מטופל על ידי מד"א, הקסדה לא הייתה עליו, כשהוא נותן מספר אפשרויות לכך, כל אחת מהן אפשרית וטובה.

ניתן לראות את קפיצת הדרך והסקת המסקנה שעשה, שכן מה שהיה בגדר סברה בלבד ביום האירוע הפך לעובדה מוגמרת בעת מתן עדותו בבית המשפט עד כדי יצירת עובדה שלא הייתה והיא- שראה ממש את הקסדה עפה מראשו של המעורב בעת הפגיעה ועוד קודם שנחת על הכביש.

בעניין זה, יש להפנות **לת/8** - דוח שנרשם על ידי סייר התנועה- רוני מריח וממנו עולה שכשהגיע למקום היה המעורב שכוב על הכביש ולצד ראשו הקסדה, אותה סימן על גבי הכביש והרחיק מן המקום.

ההגנה לא שאלה כל שאלה לעניין זה, ונראה לי כי לו הקסדה הייתה עפה מעל ראשו, לא הייתה נופלת וממוקמת בסמוך אליו. נראה כי מד"א שהגיעו למקום והחלו בטיפול הסירו אותה מעל ראשו, ואולם אינני קובעת מסמרות בעניין

זה, שכן סימון מקום הקסדה לא צויין בסקיצה ובשרטוט של הבוחן ואין כל עדות בעניין זה.

מאידך, אינני יכולה לקבל את גרסת ההגנה שהקסדה לא הייתה קשורה לראשו של המעורב ובנקודה זו הוא עצמו מעיד שקשר אותה לראשו.

בחקירתו הנגדית מאשר את המיקום וכיוון נסיעתו ואת העובדה שהתאונה קרתה בנתיב הנגדי לאחר שפנה שמאלה (עמ' 32 ש' 6 - 7) ולא היו כלי רכב בנתיב של רוכב הקטנוע (עמ' 32 ש' 8 - 13).

מצב תנועת רכב הנאשם בעת ההתנגשות:

בעדותו בבית המשפט מסביר, שראה את רוכב הקטנוע ממש בזמן הפגיעה אולי כ - 5 מטרים קודם לכן ומתאר שראה את רוכב הקטנוע **עושה תנועת בלימה** כשהוא עצמו היה בנסיעה איטית של כ - 10 קמ"ש, וכשהתביעה מעמתת אותו עם **ת/1** - הודעתו במשטרה, שם אמר מס' פעמים שהיה בבלימה ועצירה מוחלטת בעת התאונה, מסביר **"זה מה שזכרתי אז, אני מבקש לחדד את התשובה. באותה שנייה שראיתי אותו, זה היה עשירית שנייה לפני שנפגעת, בלמתי והייתי בעצירה מוחלטת באותה שנייה שקרתה התאונה. לא הייתי בעמידה בזמן שזיהיתי את הקטנוע"**. (עמ' 32, 33 ש' 24 - 32 ו - 9 בהתאמה).

הדיוק והגרסה של הנאשם שהשתנתה ממתן הודעתו במשטרה לזו בבית המשפט, הסתברה בדיעבד ככזו הקשורה קשר אמיץ לחוות הדעת של המומחה אותה הגיש הנאשם ואשר קובעת שהנאשם לא בלם ולא עצר את רכבו קודם התאונה וזאת בניגוד לגרסתו במשטרה.

שדה הראייה של הנאשם:

לעניין **שדה הראייה**, הנאשם מעיד במשטרה **בת/1** שלא הייתה לו בעיה כזו, מסביר זאת בעובדה שלא היו כלי רכב לפני הקטנוע ובעובדה שהרכב שלו הוא מסוג ג'יפ **"אני גם גבוה בג'יפ לא הייתה לי בעיה של שדה ראייה, כל הבעיה שהוא טס"** ולשאלה נוספת של החוקר אומר: **"יכולתי לראות לפחות עד הצומת"** (עמ' 1 ש' 38 - 45).

בעדותו בבית המשפט אומר שכשהתחלף האור הירוק, **"לא היה שום רכב לפני"** (עמ' 31 ש' 16).

אולם בהמשך משנה את גרסתו, כנראה בעקבות חוות הדעת שהוגשה - נ/1 ועונה: **"זה מה שאמרתי אז, אני יכול להגיד היום אחרי שבדקתי את הנושא הזה ועמדתי שם 20 פעם....לא ניתן לראות את האופנוע שמגיע מהצומת, במיוחד אם הוא נוסע מנתיב ימני מהצד שלו"**. (עמ' 33 ש' 10 - 13).

תשובת הנאשם לתביעה שלא ראה את המעורב מכיוון שהוא **"נסע מהר"** ולא היה לו זמן תגובה, וכעת אף על פי

שקודם הפניה שמאלה לא היה דבר שהפריע לו לראות והוא מנמק זאת "בנאדם שמגיע לך משום מקום ופתאום הוא נוחת עליך משום מקום, זאת הסיבה שנראתה לי שהוא נוסע מהר. זה משהו שאני משער, לא משהו שראיתי" (עמ' 34 ש' 20 - 26).

כל אלו מתמיהים וניתן לראות שכל כוונת הנאשם ליתן תשובות בהתאם לחוות הדעת.

ע"ה 1 - מר דורון בונדינגר

מומחה לפיענוח סרטי וידאו.

מחוות הדעת שלו- **נ/1** עולה, כי לאחר ניתוח בשיטת חלוקה לפריימים של הסרט, מסיק שרוכב הקטנוע נסע במהירות מופרזת. מציין שראה כלי רכב חולפים לפני רוכב הקטנוע וקודם שקרתה התאונה והסיק מכך שרוכב הקטנוע נסע במהירות כפולה משלהם.

לאחר שיצא לזירה, גילה שבתחנה קיימת מצלמה נוספת, אשר מכוונת לכיוון הרמזור בכיוון נהיגת רוכב הקטנוע- הצומת ממנה הגיע.

לאחר הפענוח של הסרטונים בשיטת הפריימים, גילה שרוכב האופנוע נסע במהירות של 73.5 קמ"ש והתנגש ברכב הנאשם במהירות של 72 קמ"ש. מציין שהמעורב נסע במרכז הנתיב שלו כמטר מן הקו המקווקוו.

מעיד, שהנאשם לא בלם עובר להתנגשות, ובנקודה זו טעה הנאשם בעדותו, שכן יתכן ש"תפיסתית" ובגלל המהירות של רוכב הקטנוע חשב על בלימה אולם לא הספיק לבצע אותה קודם קרות התאונה. (עמ' 38 ש' 17 - 26). כמו כן, מציין שהנאשם נהג במהירות של 15.5 קמ"ש (ולא 10 קמ"ש, כפי שהעיד הנאשם).

כשנשאל לגבי שדה הראייה של הנאשם אומר: "אני לא רוצה להיכנס למקום שעובדתית אינני מומחה בו והוא שדה ראייה ככל שזה נוגע לבוחנות", אולם לדעתו בוחן התנועה לא התייחס לנקודות אותן העלה - כגון מהירות הקטנוע (עמ' 39 ש' 21 - 27).

בחקירה נגדית עולה שמומחיותו של העד לפענוח ראיות מוקלטות נובע מניסיון של כ - 18 שנה בתחום הוידאו. (עמ' 41 ש' 14), חוזר על העובדה ומדגיש שאינו בוחן תנועה.

מבהיר שיצא למקום התאונה לאחר כ - 3 שנים מקרות האירוע. כשנשאל האם ידע שתחנת הדלק עברה שיפוץ ושינוי והאם היה מודע לעובדה זו בעת עריכת חוות הדעת, עונה: "אם שינו את התוואי של תחנת הדלק ולוקח איתי עו"ד מלומד ואומר לי בא תכין לי חוות דעת על תחנת הדלק ולא מגלה לי ששינוי, אז חוות הדעת לא שווה כלום וזו

הבעיה של ההגנה (עמ' 43 ש' 1 - 3).

אח"כ טוען שיודע שהתחנה עברה שיפוץ **חזותי בלבד** על פי התמונות ואפילו "תיקון" לבחון את המרחקים, אך אם "התיקונים" הללו הם בעקבות שינוי מהותי (שלגביו לא בירר עם מהנדס העיר) אז חוות הדעת שלו "**תיפול**" ו"**הלכה חוות הדעת**". (עמ' 43 + 44, ש' 19 - 32 ו - 7 בהתאמה).

מסביר שהפענוח לפי פריימרים, כפי שעשה וניתח, מדוייק ממראה השעון הרץ על גבי הסרטון.

כשנשאל לגבי שדה הראיה של הנאשם אומר שכשיצא לזירה בחן זאת אולם לא כלל זאת בחוות הדעת הסופית, אולם אם לפני רכב הנאשם יש כלי רכב אזי שדה הראיה שלו "קצת מצומצם" (עמ' 46 ש' 25) מסייג זאת בכך שנושא זה קשור למומחיות בוחן תנועה והוא אינו יכול לקבוע בנושא שדה הראיה.

חוזר על פרמטרים שלדעתו לא נבחנו עד תום והם מצלמה נוספת שצילמה את הכביש לכיוון הרמזור עם כיוון נסיעת רוכב הקטנוע קודם התאונה, מהירות נסיעתו של רוכב הקטנוע והעובדה שנסע במרכז הכביש ולא ימינה יותר כך שיכול היה "לברוח" לתוך התחנה.

עדות הזמה - ע"ת רפ"ק מוזס צביקה

עד זה הגיש חוות דעת נגדית ומזימה לזו של עד ההגנה בונדינגר - **ת/10**.

עד זה מעיד שאינו מומחה לווידאו, אולם כ - 19 שנה הינו חוקר תאונות ובתוך כך בחן מאות סרטי תאונות דרכים ותאונות קטלניות.

מציין שניתוח הווידאו בקצב פריימי נמוך של 26 תמונות, פוגם בהכרח באיכות התמונה שכן יש "קפיצות" כמו כן, שההתמקדות במהירות רוכב הקטנוע בלבד תוך התעלמות משאר הפרמטרים והממצאים פוגעים במסקנות חוות הדעת של ההגנה.

מפנה לסרטונים מהם ניתן לראות בבירור את התאונה ואת שני כלי הרכב ואת העובדה שנהג הקטנוע נמצא בתוך שדה הראיה של הנאשם.

מסכים שרוכב הקטנוע נהג במהירות גבוהה מן המותר, ועל פי חישוב שערך - 59 קמ"ש במקום 50 קמ"ש, אולם "**רוכב הקטנוע לא יכול היה למנוע את התאונה ומהירותו היא לא הגורם לתאונה**" (עמ' 53 ש' 5 - 6).

בחקירתו הנגדית אומר ששדה ראייה שנרשם 50 מטרים, היה לטובת הנאשם, שכן ניתן לראות אף 200 מטרים לפניו

בחנתי את חוות הדעת של ההגנה ושל התביעה ומצאתי לקבל את חוות דעת התביעה מכמה סיבות:

1. המומחה מטעם ההגנה העיד, כי בהכשרתו אינו בוחן תנועה ויש להעביר את הממצאים לבוחן שכזה לצורך הצגת מסקנות סופיות, דבר אשר לא נעשה, מאידך בוחן התנועה מטעם המאשימה, אשר התייחס **לנ/1**, קבע כי שדה הראייה היה פתוח קדימה מעל ל- 50 מטרים וכי לא הייתה כל מניעה להבחין ברוכב הקטנוע קודם הפגיעה בו, גם לפי גרסת הנאשם.
 2. מומחה ההגנה אמנם יצא לבחון את הזירה בשטח, אולם לא הובאו לידיעתו **השינויים שנערכו** בתחנת הדלק ומהותם והאם מצב המצלמות, מיקומם, המרחקים ועוד נתונים, נותרו כפי שהיו בעת האירוע, כאשר בעניין זה מנהל תחנת הדלק- העיד שהתחנה שופצה ואינה נראית כפי שהינה בצילומים שהוצגו לו על ידי ההגנה. (בעניין זה די להפנות לעדות המומחה מטעם ההגנה אשר העיד כי במידה ואכן היו שינויים מהותיים אין כל ערך לחוות הדעת שהוא ערך).
 3. על גבי הסרטון מופיע **שעון** אשר מורה מהו הזמן שחלף כך, שאינני מבינה מדוע יש לפנות לפענוח בשיטה כפי שהציגה ההגנה, ואני מבכרת את עדות מומחה ההגנה בדבר ניתוח ומדידת מהירות לפי השעון וחלקיקי השניות שם כפי שמופיע.
 4. אני מקבלת את עדות ההזמה בדבר מהירות רוכב הקטנוע אשר נסע במהירות ממוצעת של 59 קמ"ש, זאת על פי השעה המופיעה בסרטון ולפי חישובי המהירות שבוצעו בת/10.
 5. מומחה התביעה מצא כי הנתונים עליהם ביסס מומחה ההגנה את ספירת קצב הפריימים אינו נכון ושונה מזה שהוא מצא בסרטונים.
- בעיקר לא מצאתי להסתמך על עדות מומחה ההגנה מכיוון שמדובר במי שמומחיותו סובבת סביב סרטי וידאו ופיענוחם, אבל בכל הנוגע לעבודת בוחנות, ניתוח הממצאים, שדה ראיה ועוד - אינו מומחה, כך אמר וכך העיד.
- בסופו של דבר, במקרה זה העובדות הינן ברורות, הנאשם נהג ברכב מסוג ג'יפ, כשהגיע בנסיעה רצופה, כך ניתן לראות על פי הסרטון, ופנה שמאלה, זאת כאשר היה לו שדה ראייה של לפחות 50 מטרים קדימה ובוודאי כשהוא רואה את הצומת ואף רחוק הימנה, כאשר מבט אחד זהיר היה מגלה את רוכב הקטנוע הנוסע בנתיב שלו בכיוון ישר.
- לא היו כלי רכב לפני רכב הנאשם או לפני רוכב הקטנוע, כך שלא הייתה כל חסימה של שדה הראייה- גם זאת ניתן לראות בבירור מן הסרטונים (**ת/2 ו- ת/7**).

במצב דברים זה, גם לו נהג המעורב במהירות המותרת, דהיינו 50 קמ"ש (ולא 59 קמ"ש), התאונה עדיין לא הייתה נמנעת, (כך על פי חישובי המומחה בחוות הדעת המזימה).

יתרה מכך, לא ברורה לי טענת ההגנה - באמצעות המומחה, שהיה על רוכב הקטנוע לנסוע במקום אחר בתוך הנתבי שלו (ולא באמצע כפי שעשה) שיכול היה "לברוח" לתוך תחנת הדלק ועוד כהנה טענות, כאשר כל שהיה צריך הוא שהנאשם ייתן מבט נוסף וקפדני לעבר התנועה המגיעה ממול ויכנס לתוך הנתבי הנגדי רק לאחר שווידא שאין כל תנועה שעלול לחסום - כפי שהיה במקרה זה.

הרוכב המעורב לא הגיח "לפתע" ולא נפל משמיים, ואף נהג, כפי שהוכח מעל המהירות המותרת, אולם אין בכך כדי להפחית מן האשמה, האחריות ומחומרת התנהגותו של הנאשם.

בסופו של דבר מצאתי כי די בנקודות שאינן במחלוקת ובוודאי לאור העובדה ששדה הראייה של הנאשם פתוח קדימה על מנת למצוא אותו אחראי לתאונה ואני קובעת שהתביעה הרימה את הנטל המוטל על כתפיה וזאת מעל לספק סביר.

לעניין הטענות משפטיים שהעלתה ההגנה בסיכומיה:

שיהוי-

ההגנה מציינת את הזמן הרב שחלף מאז הגשת כתב האישום - כ- 4 שנים, ומבקשת להטיל את משך הזמן הרב שחלף על כתפי התביעה ומבקשת לטעון טענת הגנה, שלדעתה צריך הנאשם להיבנות - כך שיזוכה מהמיוחס לו.

בראשית הכרעת הדין התייחסתי לתאריכי הדיונים, כאשר משם עולה שכתב האישום הוגש בתוך שנה מעת ביצוע העבירה, ואילו ההגנה עצמה גרמה להימשכות ההליכים במשך כשנתיים ימים בבקשות חוזרות ונשנות לדחיית הדיונים מנימוקים שונים.

בחנתי את הנחיית היועמ"ש אותה צירף הסנגור והפסיקה, אולם אין הן רלוונטיות, לאור הנתונים שנרשמו לעיל, שכן אין המחדל רובץ לפתחה של התביעה.

כמובן, שטענה של הטלת העונש זמן רב לאחר האירוע, נכונה ויפה ויש להתחשב בה כשיקול נוסף בין יתר השיקולים בעת מתן גזר הדין.

מחדלי חקירה

בנושא זה אפנה לע"פ 5741/98 עביד עלי נ' מדינת ישראל, שם נרשם:

"במשפט פלילי השאלה שבפני בית המשפט היא, לא אם אפשר וראוי היה לעשות עוד צעדי חקירה אלה או אחרים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לכל ספק סביר".

ובע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל קבע כב' הש' ג'ובראן:

"מטבע הדברים, חקירת המשטרה אינה מושלמת לעולם ומוגבלת היא במשאבים. נכון הוא כי המטרה שצריכה לעמוד לנגד החוקרים היא חקר האמת...הקביעה כי התקיימו מחדלי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזיכוי, בכל מקרה ומקרה מעריך בית המשפט באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדלי החקירה".

במקרה זה, אכן טוב היה לו נלקחה עדות האלמוני שהודיע על דבר התאונה, או לפחות היה ניסיון לעשות כך, אולם משלא נעשה כך, השאלה שעל בית משפט לשאול את עצמו, האם בראיות התביעה יש די לבסס את ההרשעה.

בתיק זה, קיים, סרטון וכן הודעת הנאשם והמעורב בוודאי עדות הבוחן ועד ההזמה אשר יש בכל אלו כדי להמציא את הראיות הדרושות בהרשעה במשפט פלילי ברמה הדרושה.

לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעובדות המיוחסות בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, במעמד הצדדים.